

Chương thứ 61

ĐỘC TÂM KHẮC ĐỘC NHÂN

Nhục nhân địa.

Thiếu Hoa chậm rãi bước vào toà quý lâu Nhục nhân địa. Quách Trụ đứng khoanh tay quay lưng về phía chàng. Đặt ngay giữa toà quý lâu là một chiếc bàn tròn, trên có hai cái chén.

Quách Trụ từ từ quay lại:

- Bốn nhân chờ ngươi đến.
- Và tại hạ đã đến.
- Cuối cùng thì bốn nhân cũng phải đối mặt với Hoàng Thiếu Hoa.
- Đó là kết cục cuối cùng trước khi Thiếu Hoa quay lại cuộc sống trước đây của mình.

Chàng nói rồi lấy trong ngực áo ra chiếc tráp. Đặt chiếc tráp lên bàn, Thiếu Hoa nói:

- Trong tráp là huyết châu, hắc châu và đoạt hồn châu của Tử đà quý Huệ Căn. Ba viên chuyển luân thần châu này kết hợp với chín viên chuyển luân thần châu của Quách Tôn giá đã hội đủ sáu chuỗi chuyển luân thần châu. Hội đủ chuyển luân thần châu cũng chưa thể làm chủ thiên hạ mà còn phải biết bí mật của sáu chuỗi chuyển luân thần châu nữa.

Quách Trị gật đầu

- Công tử nói đúng. Vậy công tử có biết bí mật sáu chuỗi chuyển luân?
- Tại hạ nắm giữ bí mật sáu chuỗi chuyển luân. Chỉ cần Quách tôn giá biến Thiếu Hoa thành Nhục nhân tự khắc có được tất cả. Tại hạ không đến đây chỉ đem theo ba viên thần châu để Quách tôn giá cảm thấy thiệt thòi.
- Thiếu Hoa đã tự tìm đến Nhục nhân địa gặp bốn nhân, Quách Trụ này cảm thấy không thiệt thòi.
- Tôn giá nghĩ gì khi Thiếu Hoa tìm đến?
- Công tử đáng là một đối thủ của Quách Trụ.

Thiếu Hoa lắc đầu:

- Thiếu Hoa nghĩ khác Quách tôn giá.
- Công tử nghĩ gì?
- Tôn giá đáng là kẻ thù của tại hạ. Tại hạ sẽ không rút kiếm với ai, nhưng với Quách tôn giá, Thiếu Hoa sẽ rút kiếm.

Quách Trụ hất chiếc mũ trùm đầu ra sau lưng. Y rõ đôi mắt đỏ hoả như hai hòn than hồng vào mặt Thiếu Hoa, gằn giọng nói:

- Vì cái chết của Như Băng mà Thiếu Hoa hận bốn nhân?

Thiếu Hoa lắc đầu.

- Không. Trong tâm thức của Thiếu Hoa không có chữ hận.
- Thế thì vì cái gì mà Thiếu Hoa xem bốn nhân là kẻ thù khiến công tử phải rút kiếm?
- Tại hạ rút kiếm với Quách tôn giá vì tôn giá là biểu tượng cho chữ độc. Độc nhân Quách Trụ.

Quách Trụ khẽ gật đầu:

- Kẻ trượng phu thì phải có chữ Độc. Người ta có câu ?Vô độc bất trượng phu ?. Công tử hiểu câu này chứ. Nếu trách bốn nhân có chữ độc thì nên trách con người đã tạo ra chữ độc trong bốn nhân.
- Tôn giá là một nam hán tử đại trượng phu. Thiếu Hoa không phủ nhận điều đó. Nhưng lập thân bằng chữ độc chẳng bao giờ đạt tới giới cảnh một đại trượng phu đúng nghĩa. Có thể tôn giá sẽ có được tất cả mọi thứ trên đời này, nhưng có một thứ chẳng bao giờ có.
- Đó là thứ gì?

- Con người. Chẳng bao giờ tôn giá có được thứ đó cả

Quách Trụ buông tiếng thở dài:

- Bốn nhân luôn hoài nghi về con người thì cần gì đến con người.
- Vậy tôn giá đã thừa nhận Thiếu Hoa đến Nhục nhân địa của tôn giá không vì chữ hận, mà vì chữ độc của tôn giá?
- Tìm đến độc nhân phải là người như Thiếu Hoa.

Quách Trụ vừa nói vừa lấy chiếc tráp đựng chín viên chuyển luân thần châu đặt lên bàn.

Y nhìn Thiếu Hoa:

- Đã có đủ mười hai viên.
 - Thế tôn giá và tại hạ khởi đầu cho sự hội kiện hôm nay như thế nào?
- Quách Trụ chỉ vào hai chiếc chén.

- Rượu độc.
- Thế thì phần thắng đã thuộc về phía Quách tôn giá rồi. Độc nhân uống rượu độc chẳng khác người ta uống cạn chén rượu bình thường. Nhưng nếu một người bình thường uống rượu độc thì chắc chắn chết bởi độc công. Tôn giá sử dụng chữ độc quanh mình chính đại thật.
- Đòi với công tử, bốn nhân thích dùng sự quang minh hơn.

Y chỉ chén rượu trước mặt Thiếu Hoa:

- Công tử vì con người, còn bốn nhân không vì con người. Cho nên bốn nhân buộc công tử phải uống chén rượu độc này vì những kẻ sùng bái Hoàng Thiếu Hoa.

Quách Trụ vỗ tay một tiếng.

Từ vòm cửa Quỷ lâu, Xương Uy, Bội Bội, Phương Phương cùng Hảo Hảo bị bốn gã hắc y nhân dẫn vào. Tất cả đều bị trói tay.

Quách Trụ khoát tay ra dấu cho bốn hắc y nhân lui ra.

Bội Bội nói:

- Thiếu Hoa ? cứu muội với.

Xương Uy thì gắt giọng nói:

- Thiếu Hoa? đừng nghĩ gì đến chúng ta..Hãy giết gã độc nhân bỉ ổi đó đi.

Phương Phương và Hảo Hảo thì im lặng không nói gì:

Quách Trụ không màng đến những lời nói kia mà chỉ chú nhãn nhìn Thiếu Hoa.

Y nghiêm giọng nói:

- Công tử sẽ là nhục nhân của ta. Hay những người kia sẽ bị độc công hành hạ đến chết. Công tử được quyền chọn lựa.

Thiếu Hoa nhìn Quách Trụ:

- Tôn giá xấp xếp hay thật..tại hạ có cảm tưởng mình như con cá chui vào rổ của tôn giá, chẳng còn sự lựa chọn nào cả. Chỉ có một sự lựa chọn theo ý tôn giá.

Nghe chàng thốt ra câu này, Quách Trụ phá lên cười khàn khặc. Tràng tiêu ngạo của Quách Trụ khiến cho Hoàng Thiếu Hoa phải cau mày bất nhẫn.

Chàng nói:

- Tôn giá cười xong chưa?

Nhìn lại Thiếu Hoa, Quách Trụ nói:

- Ngươi không cho bốn nhân cười à?

- Không, không..nếu tại hạ là tôn giá thì cũng phát ra tràng cười tiêu ngạo như vừa rồi. Ai mà không cười khi mình đã chiếm hoàn toàn ý muốn của mình.

- Vậy ngươi hãy chọn lựa hai điều bốn nhân đặt ra cho ngươi. Một là ngươi, hai là những người kia.

- Theo ý tôn giá, Thiếu Hoa chọn mình hay chọn những người kia? Nếu Thiếu Hoa chọn Thiếu Hoa thì một kiếm của tại hạ đã lấy mạng tôn giá và sở hữu xâu chuỗi chuyển luân thần châu này. Còn những người kia ra sao thì ra. Thiếu Hoa chọn được chứ.

Nghe chàng thốt ra câu này, chân diện Quách Trụ sa sầm. Thần nhãn đỏ ối như hai hòn than của gã long lên sòng sọc. Y gằn giọng nói:

- Ngươi xem độc nhân như kẻ thù, tất ngươi thù chữ độc. Chẳng lẽ ngươi lại chọn phương án của độc nhân?

- Vậy tôn giá chọn dùm cho tại hạ đi?

- Nếu bốn nhân là ngươi? một thiếu hiệp vì nhân hơn vì bản thân mình thì ta sẽ chọn sự hy sinh. Thà là Nhục nhân để hậu nhân mãi mãi nhắc về ngươi..Hơn là chọn mình để rửa sạch những gì mà người đã tạo ra.

- Hay..tôn giá chọn dùm cho tại hạ.

- Ngươi sẽ biến thành Nhục nhân của bốn toạ.

- Nhục nhân cũng là con người? chẳng có gì khác cả. Nhưng trước khi Thiếu Hoa biến thành Nhục nhân, Thiếu Hoa sẽ tẩy xóa tất cả những bí mật về vòng chuyển luân thần châu.

- Ngươi..

- Nếu tôn giá muốn biết được bí mật đó thì phải chấp nhận tại hạ một điều nghị của Thiếu Hoa.
- Người có đề nghị gì?
- Đề nghị của Thiếu Hoa rất đơn giản. Nếu đòi hỏi quá tất nhiên Quách tôn giá chẳng bao giờ nhận. Đúng không nào?
- Kể biết nhìn xa trông rộng phải nghĩ đến điều đó.
- Tất nhiên Thiếu Hoa sẽ chẳng đòi hỏi tôn giá phải tự cắt đầu mình rồi.
- Bốn nhân không ngu muội đến độ tự cắt đầu nộp cho Thiếu Hoa. Vậy người muốn ta có đề nghị gì?
- Tôn giá chỉ cần tuyên bố không hại đến những người kia, một lời nói thật độc.

Quách Trữ nhíu mặt. Y cười khẩy:

- Thiếu Hoa hoài nghi bốn nhân?
- Tất nhiên. Với một con người sống bằng sự hoài nghi thì Thiếu Hoa cũng nên lấy sự hoài nghi đáp lại tôn giá chứ. Người đồng ý không?
- Ta có thể huỷ lời thề kia khi Thiếu Hoa đã trở thành Nhục nhân.
- Phạm những kẻ dụng chữ độc thì sợ thề độc lắm. Bởi có độc tâm tất không dám thề độc. Đã thề rồi thì không dám huỷ lời thề. Bởi độc tâm của người gắn liền với độc ngôn.

Quách Trữ nheo mày, buông tiếng thở dài, Y miễn cưỡng nói:

- Ta đồng ý.

Thiếu Hoa cười khẩy, ôm quyền xá, từ tốn nói:

- Thiếu Hoa cung thỉnh Quách tôn giá.

Quách Trữ đưa tay qua khỏi đầu:

- Thượng thiên hạ thổ, minh chứng cho Quách Trữ. Ta thề không di hại đến những bằng hữu của Thiếu Hoa? nếu như sao lời thề thì trời tru đất diệt Quách mỗ này.

Nhìn lại Thiếu Hoa, Quách Trữ đánh giọng nói:

- Thiếu Hoa, người nghe được chứ.
- Không chỉ thề thôi, Thiếu Hoa còn mẫn nguyện và mát cả thính nhĩ mình.

Chàng nhìn lại Phương Phương. Nhận được ánh mắt của chàng, Phương Phương khẽ gật đầu.

Thiếu Hoa ôm quyền nói với Quách Trữ:

- Đến lượt Thiếu Hoa thổ lộ bí mật của xâu chuỗi chuyển luân thân châu cho tôn giá biết.

Quách Trữ gần giọng:

- Mời công tử.

Thiếu Hoa cười khẩy rồi nói:

- Với một con người hoà nghi như Quách tôn giá đây, Thiếu Hoa nói thôi chưa hẳn người đã tin, mà phải thấy mới được.
- Bốn nhân thích nghe câu nói này.

Thiếu Hoa nhìn Quách Trụ mỉm cười.

Chàng lấy tất cả những viên chuyển luân thần châu xếp thành một hàng dọc, duy có viên huyết châu thì đặt riêng ra đối với hàng chuyển luân thần châu kia.

Thiếu Hoa nói:

- Tôn giá nhìn đây.

Thiếu Hoa dứt lời viên huyết châu hừng lấy ánh sáng bên ngoài cửa. Viên huyết châu đỏ rực lên, phát ánh sáng về phía hàng ngọc châu đối diện.

Ngay lập tức trên vách xuất hiện một tấm bản đồ.

Thiếu Hoa nói:

- Bí mật của chuyển luân thần châu đó. Tấm bản đồ sẽ dẫn người sở hữu chuyển luân thần châu đến kho tàng liên thành của tiên đế. Kho tàng liên thành này được tiên đế dùng khi có kiếp hoạ trùng trùng với thân dân của người. Chính vì thế mà tiên đế mới khắc bản đồ lên xương chuôi của Đạp Ma đại sư. Đó cũng là lòng thiện tâm của người.

Thiếu Hoa đặt chuyển luân thần châu lại chỗ cũ, rồi nhìn Quách Trụ:

- Tôn giá thích kho tàng liên thành của tiên đế chứ? Hay trả những viên thần châu này về Thiếu Lâm Tự? Để cho những vị cao tăng giữ nó. Để cho những vị cao tăng giữ nó. Chỉ có những vị cao tăng Thiếu Lâm giữ thần châu thì bá tánh mới đặc lực khi có việc hữu sự. Còn Quách tôn giá giữ thần châu? Nó chỉ đem hoạ kiếp đến cho tôn giá thôi.

Quách Trụ nhìn Thiếu Hoa nói:

- Quách mỗ vì chuyển luân thần châu mà trở thành độc nhân. Nay thần châu đã đến tay Quách mỗ, sao ta có thể bỏ qua được. Trước đây Quách mỗ là một gã Cái bang tồi tàn thì ngày mai phải được đền đáp lại chứ.

- Thiếu Hoa chẳng còn gì để nói với tôn giá. Đúng tôn giá là người duy nhất mà Thiếu Hoa phải rút kiếm.

- Ngươi không thể rút kiếm được với Quách mỗ. Mà chỉ có thể uống rượu độc kia của Quách mỗ mà thôi.

Thiếu Hoa nhìn chén rượu độc, chàng buông tiếng thở dài:

- Tôn giá uống với Thiếu Hoa chứ?

- Bồn nhân mời ngươi, tất phải bồi ẩm với ngươi.

Thiếu Hoa bưng chén rượu. Chàng chìa chén rượu đến trước:

- Mời tôn giá.

Bưng lấy chén rượu, Quách Trụ nói:

- Thiếu Hoa, sao ngươi biết rượu độc mà lại dừng dừng vậy. Ngươi không sợ sao?

- Tôn giá đã chịu cho tại hạ mà, Thiếu Hoa đâu còn sự lựa chọn nào khác.

Quách Trụ nhíu mày:

- Ngươi cho ta biết..trước đây ngươi đã giải độc bằng gì?

Các vị cao tăng đã giải độc cho Thiếu Hoa.

- Thế ư?nếu không có những vị cao tăng kia, ai sẽ giải độc cho ngươi.

- Quách tôn giá. Tôn giá hỏi vậy hẳn là chọn phương án khác cho Thiếu Hoa.

Quách Trự lắc đầu:

- Chẳng có phương án nào cả.
- Vậy Thiếu Hoa mời tôn giá.

Quách Trự lưỡng lự rồi nói:

- Mời

Thiếu Hoa dốc chén rượu độc trút vào miệng. Chàng nheo mày, từ từ đặt chén rượu xuống bàn. Quách Trự nhìn Thiếu Hoa cười khẩy rồi dốc chén rượu trút vào miệng.

Y vừa nuốt số rượu kia thì mặt đanh lại. Thiếu Hoa khoanh tay mỉm cười nhìn Quách Trự.

Quách Trự ôm lấy đan điền:

- Sao thế này.

Thiếu Hoa nói:

- Dĩ độc trị độc.

Quách Trự thều thào nói:

- Tại sao thế này? Ta là độc nhân sao lại trúng độc..
- Không? Tôn giá không trúng độc, mà trúng phải giải độc.

Quách Trự nhìn sững chàng.

Thiếu Hoa cầm chén rượu lên rồi nói:

- Đây mới là chén rượu độc của tôn giá mà tại hạ đã uống, nhưng độc tửu lại chẳng hại được Thiếu Hoa. Bởi trong tại hạ đã có Thiên Nhất Thần Thuỷ. Còn chén rượu của tôn giá là chén rượu được đặc chế từ Thiên Nhất thần thuỷ. Nó dùng cho tôn giá đó. Dùng để giải độc trong người tôn giá. Tôn giá sẽ là nhục nhân hoặc bị thiêu cháy bởi Thiên nhất thần thuỷ.

Mồ hôi tuôn ra ướt đầm mặt Quách Trự:

- Ngươi đòi chén từ bao giờ?
- Tại hạ đòi chén trong khi tôn giá thấy được bí mật của chuyển luân thân châu đó mà.

- Ngươi?

Thiếu Hoa lắc đầu:

- Tôn giá dụng độc thì cũng nên biết kẻ trúng độc đau đớn như thế nào chứ?

Chàng bước đến bên Quách Trự khi gã đã khụy hai đầu gối, chỗi tay xuống đất nghiền răng ken két. Có lẽ lực phủ ngũ tạng của y đang bị Thiên nhất thần thuỷ huỷ hoại nên mới nghiền răng ken két.

Thiếu Hoa nhìn Quách Trự nói:

- Chắc Quách tôn giá nghĩ rằng mình bắt những người thân của Thiếu Hoa.

Xương Uy phá lên cười khanh khách. Lão vừa cười vừa nói:

- Quách Trụ ơi, ?ngươi chết bởi độc tâm của ngươi rồi. Ngươi đâu biết rằng Lại lão phu, Bội Bội, Phương Phương và lẫn Hảo Hảo tình nguyện làm con mồi cho ngươi nhử Thiếu Hoa vào Nhục nhân địa. Nếu không làm mồi để ngươi dùng hoài nghi nữa thì đâu có cuộc hội diện hôm nay.

Lão nhảy dựng lên rồi nói tiếp:

- Quách Trụ ơi?đây là ý của lão Lại đó. Ngươi có dã tâm tất ta cũng có dã tâm. Ngươi đừng quên Lại Xương Uy từng là trại chủ Linh Cương trại bạch đầu sơn.

Nghe Xương Uy nói mà chân diện của Quách Trụ sa sầm chảy xệ xuống. Y nghiêng răng nhắm mắt rên lên một tiếng rồi nói:

- Thiếu Hoa?lão thảo khấu kia nói đúng không?

Thiếu Hoa gật đầu:

- Đúng là ý của Xương Uy?Lại lão huynh biết Quách tôn giá có dã tâm tôi độc, nên sợ không sớm thì muộn tôn giá cũng sẽ dụng độc kế hại Thiếu Hoa và mọi người, nên tiên thủ dùng độc kế với Quách tôn giá trước, buộc tôn giá phải xuất đầu lộ diện, quang minh đối mặt với Thiếu Hoa. Còn chuyện sau đó, Thiếu Hoa tự quyết với tôn giá.

Quách Trụ gục đầu xuống:

- Bốn nhân?Độc nhân lại độc kế của một lão già thảo khấu ư? Hận này ta biết bao giờ mới trả được?

Y nhìn lên Thiếu Hoa:

- Dị kiếm khách Hoàng Thiếu Hoa?Bốn nhân cúi đầu xin ngươi làm một chuyện cho bốn nhân.

- Tôn giá cứ nói.

- Hãy giết bốn nhân đi. Bốn nhân chỉ có thể chết bởi kiếm của Dị kiếm khách Hoàng Thiếu Hoa.

Thiếu Hoa gật đầu :

- Nếu đây là ý muốn của tôn giá?Bởi không có ai để Thiếu Hoa phải rút kiếm , duy có tôn giá thôi.

- Ta muốn như vậy?Ta không muốn chết bằng Thiên Nhất thần thủy. Chết bởi Thiên nhất thần thủy , bốn nhân không thể nhắm mắt được. Không thể nào nhắm mắt được.

Thiếu Hoa buông tiếng thở dài .

Quách Trụ quỳ thẳng lên, ngẩng cao đầu. Y cười khẩy rồi nói :

- Như Bạng? Bạch Hảo Dung..Quách mỗ tìm đến với hai người đây.

Thiếu Hoa chờ Quách Trụ nói dứt câu, Dị kiếm phạt ngang qua cổ hắn.

Thủ cấp của Quách Trụ rơi xuống sàn gạch, mà xác của y vẫn cứ quỳ.

Thiếu Hoa buông tiếng thở dài nói :

- Thiếu Hoa đưa tôn giá đi bằng kiếm tình.

Mọi người rời Nhục nhân địa trong cảm giác bồi hồi, ray rứt sau cái chết của Quách Trụ. Quách Trụ chết không cho Thiếu Hoa một niềm hoan hỷ nào. Có chăng là một sự muộn phiền trĩu nặng.

Hết chương 61